

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020200696
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Miková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:0020200696.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Mikovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobkyne A. B., C. D., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XX, zastúpená advokátom JUDr. Vladimír Šatník so sídlom Mierová 64/2, Humenné, proti žalovanému A. D., nar. X.XX.XXXX, bytom B. XX, zastúpený advokátom JUDr. Ján Farkaš, Námestie slobody 7, Michalovce, o určenie vlastníckeho práva, že veci patria do dedičstva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 7. septembra 2020 č.k. 5C/8/2020-94

rozhodol:

M e n í rozsudok tak, že žalobu z a m i e t a.

Žalovanému p r i z n á v a proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie preskúmaným rozsudkom uvedeným v záhlaví určil, že do dedičstva po poručiťke E. D., C. A., nar. XX.X.XXXX, zomrelej 3.4.1969, naposledy bytom B. XX patrí podiel 24/3880 na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX a podiel 2/8 na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XX, kat. územia B., obec B., ako boli tieto identifikované vo výroku rozhodnutia a priznal žalobkyni proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Žalobkyňa tvrdila, že v zmysle zásady „nikto nemôže previesť na iného viac práv, ako sám má“ žalovaný nemôže byť vlastníkom sporných podielov nehnuteľností, ktoré sú podľa stavu v katastra zapísané ako jeho vlastníctvo, pretože tieto mal získať kúpnu zmluvou od predávajúcej A. F., nar. XX.X.XXXX, bytom G. X, ktorej vlastnícke právo nesvedčilo. Žalobkyňa uviedla, že predávajúca A. F. odvodzovala svoje vlastnícke právo od notárskej zápisnice o osvedčení vyhlásenia o vydržaní N/309/2015, Nz 21746/2015 zo dňa 22.06.2015, spísanej na Notárskom úrade H. B. I., ktorá sa zakladala na vyhlásení, že poručiťka E. D., nar. XX.X.XXXX, zomrelá 3.4.1969, sporné nehnuteľnosti v 60-tych rokoch minulého storočia ústne darovala jednému zo svojich potomkov, dcére A. G., ktorá ich mala následne v 70-tych rokoch rovnako ústne darovať A. F., jednej zo svojich dcér. Táto ich mala nerušene užívať ako vlastné až do súčasnosti. Tieto tvrdenia boli však ničím nepodložené a nepravdivé, čo potvrdzovalo čestné vyhlásenie samotnej A. F., C. G., že nehnuteľnosti jej neboli darované, žalovaným bola uvedená do omylu a nemala v úmysle previesť na neho vlastníctvo k podielom na nehnuteľnostiach, ktoré jej nepatrili, ale sú dedičstvom po poručiťke E. D., C. A. a patria všetkým jej dedičom.

Súd po konštatovaní naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe v zmysle § 137c Civilného sporového poriadku (CSP) skúmal otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne. Vychádzal z obsahu dedičských spisov Štátneho notárstva v Michalovciach D 349/69 vo veci poručiťky E. D., C. A., zomrelej 3.4.1969, zo spisu Okresného súdu Humenné 13D/1044/2006 po poručiťke A. G., C. D.,

zomrelej 20.12.2006, ktorá bola matkou A. F., spisu Okresného súdu Michalovce D 2438/95 vo veci poručiťka H. D., nar. XX.XX.XXXX a zomrelého 28.11.1995, starého otca žalobkyne, prihládajúc k údajom z Centrálného registra obyvateľov SR. Z obsahu dedičských rozhodnutí a listinných dôkazov mu vyplynulo, že poručiťka E. D., C. A. mala syna H. D., nar. XX.XX.XXXX, dcéry H. D., nar. XX.XX.XXXX a A. G., C. D., nar. XX.X.XXXX. J. H. D. zomrel XX.XX.XXXX, zanechal 6 potomkov, jedným z nich bol aj syn H. D., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX. Podľa dedičského rozhodnutia vo veci 21D/942/2017 Okresného súdu Michalovce jedným z dedičov po H. D., nar. XXXX a zomrelom 19.08.2017 bola aj žalobkyňa. Majúc za preukázanú dedičskú postupnosť od poručiťky k žalobkyňi uzavrel, že žalobkyňa je aktívne vecne legitimovaná na podanie žaloby o ochranu vlastníckych práv po poručiťke.

Z čestného prehlásenia A. F. zo dňa 26.04.2019 a jej písomnej výpovede zo dňa 04.09.2020 súdu vyplynulo, že menovanú v rokoch 2014 - 2015 navštívil žalovaný, ktorý bol vtedy starostom obce Inovce s návrhom, aby mu odpredala niektoré pozemky v jej vlastníctve neupresniac konkrétne nehnuteľnosti, ale uistil ju, že všetko zariadi. V júni 2015 ju priviedol k notárke H. I., kde podpísala dokumenty, obsahu ktorých ani poriadne nerozumela, až dodatočne sa dozvedela, že išlo o notársku zápisnicu o vydržaní sporných nehnuteľností, ktoré mala nadobudnúť na základe darovacej zmluvy od svojej matky A. F. a táto na základe ústnej darovacej zmluvy od poručiťky. V totožný deň podpísala u notárky H. I. aj kúpnopredajnú zmluvu vo forme notárskej zápisnice o predaji sporných podielov na nehnuteľnostiach za kúpnu cenu 1 euro. Potvrdila, že nemala v úmysle odpredať žalovanému pozemky, ktoré patrili do dedičstva po jej starej mame E. D., a poprela, aby jej kedykoľvek v minulosti matka darovala sporné nehnuteľnosti, a aby tieto boli darované jej matke A. G. poručiťkou. Uviedla, že sporné nehnuteľnosti majú byť súčasťou dedičstva po poručiťke E. D..

Z výpisu z listov vlastníctva č. XXX E. K. XX katastrálneho územia B., obec Inovce zo dňa 22.04.2015, teda pred vyhotovením spornej zápisnice o vydržaní a prevode vlastníckeho práva na žalovaného, mal súd potvrdené, že ako vlastníčka sporných podielov na nehnuteľnostiach bola zapísaná poručiťka E. D., C. A.. Súd poukázal na procesnú pasivitu žalovaného, ktorý sa k žalobe nevyjadril, ani sa nezúčastnil pojednávania, na ktorom bolo vyhlásené rozhodnutie. Vychádzajúc z obsahu predložených listín mal preukázané, že žalovaný nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam od A. F., nakoľko ani táto nebola ich vlastníčkou, pretože nikdy nedošlo k darovaniu podielov na nehnuteľnostiach v jej prospech, alebo v prospech jej právnych predchodcov, čo potvrdila vo svojom čestnom vyhlásení a písomnej výpovedi. Vzhľadom na zistené skutočnosti súd hodnotil kúpnu zmluvu z 22.06.2015 spísanú vo forme notárskej zápisnice, od ktorej žalovaný odvodzoval svoje vlastnícke právo ako absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka (OZ) a podľa čl. 20 Ústavy SR, §126 ods. 1 OZ žalobe v celom rozsahu vyhovel. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP priznajúc plne úspešnej žalobkyňi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie podľa jeho obsahu uplatňujúc odvolacie dôvody vymedzené § 365 ods. f), h) CSP, teda z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci s návrhom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po stručnom zrekapitulovaní odôvodnenia rozsudku tvrdil, že nárok žalobkyne nie je hmotnoprávne daný a nie je preukázaná jej aktívna vecná legitimácia v konaní, lebo žalobkyňa nie je s poručiťkou v žiadnom príbuzenskom vzťahu a nepatrí do žiadnej dedičskej skupiny. Zastával názor, že otec žalobkyne nie je synom a dedičom po H. D. a ani dedičom po poručiťke. Ním uvádzané skutočnosti súčasne považoval za prípustné novoty v odvolacom konaní dôvodiac, že o nich získal vedomosť až po rozhodnutí súdu prvej inštancie.

Žalobkyňa tvrdila neprípustnosť procesnej obrany žalobcu pre nesplnenie podmienok vymedzených § 366 CSP o novotách v odvolacom konaní, pretože žalovaný bol v konaní pasívny, nevyjadril sa k žalobe, ani sa nezúčastnil pojednávania. Zastávala názor, že jej vecná legitimácia bola riadne preukázaná obsahom dedičských rozhodnutí a pripojila rodný list svojho otca H. D. nar. XX.XX.XXXX, z ktorého vyplývalo, že jeho otcom bol H. D., nar. XX.XX.XXXX a matka H. D. C. D.. Žiadala rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

Žalovaný v odvolacej replike zotrval na tvrdení, že žalobkyňa nemá aktívnu vecnú legitimáciu v konaní lebo rodičia jej otca H. D., nar. XXXX a H. D. sa zosobášili v 50 - 60 rokoch, v čase, keď už otec žalobkyne H. D., C. D. žil. Žalobkyňa preto nepovažovali za vnučku a dedičku poručiťky.

Žalobkyňa v odvolacej duplike hodnotila vyjadrenia žalovaného ako neopodstatnené zdôrazňujúc, že žalovaný na preukázanie ním tvrdených skutočností nepredložil žiadne dôkazy a so zreteľom na zásadu koncentrácie konania, ďalšie dokazovanie v konaní nie je možné, a ani potrebné vykonávať.

Vychádzajúc zo zásady, že otázku vecnej legitimácie v konaní súd skúma ex offa aj bez námietok sporových strán, odvolací súd vyzval žalobkyňu a žalovaného v súlade s § 382 CSP na vyjadrenie k otázke vecnej legitimácie a nerozlučného núteného spoločenstva do úvahy prichádzajúcich dedičov v konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva po poručiťovi s poukazom na právnu úpravu §460 OZ, §175a až §175z zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (OSP), §78 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (CSP) a §158 až §219 zákona č. 161/2015 Civilný mimosporový poriadok (CMP).

Žalobkyňa vo vyjadrení k výzve odvolacieho súdu uviedla, že pri koncipovaní žaloby vychádzala z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR 28Cdo/2375/2012 nadväzujúceho na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 32Cdo/1675/2011, v zmysle ktorých právo podať žalobu o určenie, že poručiť bol ku dňu svojho úmrtia vlastníkom majetku, má jednotlivu každý potencionalny dedič a pre posúdenie toho, či ide o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo je rozhodujúca povaha predmetu konania. Poukázala na to, že ak z hmotnoprávných predpisov nevyplýva, aby predmet konania nemohol byť prejednaný vo vzťahu ku ktorémukoľvek z dedičov samostatne, ide na ich strane o samostatné spoločenstvo. Uviedla, že posudzovaný spor predstavuje iba fázu predchádzajúcu dodatočnému prejednaniu dedičstva po poručiťovi a výsledok sporu neovplyvní postavenie žalobkyne v rámci dedičského konania. V prípade, ak by odvolací súd z uvedeného názoru nevychádzal, navrhovala, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keďže v odvolacom konaní už nie je možné pripustiť, aby na stranu žalobcu pristúpili ďalšie sporové strany.

Žalovaný uviedol, že v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 5Cdo/264/2007 u sporového konania začatého na základe návrhu podaného odkázanými dedičmi podľa § 175k ods. 2 OSP treba považovať všetkých účastníkov konania o dedičstve za nerozlučných spoločníkov, pričom podľa §78 ods. 1 CSP nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, kedy osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov, inak súd žalobu zamietne. Poukazujúc na uvedené konštatoval, že žalobkyňa nie je vecne legitimovaná k podaniu žalobného návrhu, lebo žalobu musia podať všetci dedičia, či už na strane žalobcov alebo žalovaných, keďže sa jedná o nútené spoločenstvo podľa § 78 CSP. Navrhoval preto rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu vzniknutých trov.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP, z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, odvolanie je dôvodné. Pretože neboli splnené podmienky na potvrdenie ani na zrušenie rozhodnutia, odvolací súd rozsudok zmenil (§ 388 CSP) a žalobu zamietol, tak ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 08.02.2023 v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené na webovej stránke a úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 3 CSP.

Súd prvej inštancie správne skúmal otázku vecnej legitímácie žalobkyne, aj keď v prejednávanej veci vychádzal z nesprávneho právneho názoru (odvolací dôvod § 365 ods. 1 písm. h) CSP), že táto je v uvedenom prípade daná i v situácii, ak stranami sporu nie sú všetci do úvahy pripadajúci dedičia po poručiteľke.

Preskúvanie vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou súdneho konania, keď súd vecnú legitímáciu skúma bez návrhu, i keď ju žiadna strana nenamieta (porovnaj Najvyšší súd SR 2Cdo/205/2009). Úspech žalobcu v spore závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna sporová strana subjektom práva a opačná procesná strana subjektom povinnosti, sa v občianskom procesnom práve používa pojem vecná legitímácia. Táto vždy závisí od hmotnoprávneho vzťahu, nie od subjektívneho presvedčenia sporovej strany. Aktívnou vecnou legitímáciou je teda také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi právo si takýto nárok uplatňovať v konaní pred súdom.

V zmysle § 460 OZ sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiteľa, no vzhľadom na ingerenciu štátu pri nadobúdaní dedičstva (§ 175a až 175zd zákona č. 99/1963 Zb Občiansky súdny poriadok účinný do 30.6.2016, od 1.7.2016 §161 až §209 zákona č. 161/2015 Civilný mimosporový poriadok), musí byť dedičstvo prejednané, a až uznesením súdu o potvrdení dedičstva, či dohody dedičov sa nadobúda dedičstvo s účinnosťou ku dňu smrti poručiteľa. Pokiaľ nie je právoplatným rozhodnutím dedičského súdu potvrdené, že v dôsledku dedenia dedič nadobudol vec, resp. jej podiel, nemôže sa domáhať ochrany svojho vlastníctva žalobou, ale je aktívne legitímovaný na podanie žaloby o určenie, že vec, resp. spoluvlastnícky podiel patril do dedičstva po poručiteľovi (porovnaj Najvyšší súd SR sp. zn. 3Mcd0/4/2013).

V dobe od smrti poručiteľa až do potvrdenia dedičstva alebo vyporiadania dedičstva právoplatným uznesením súdu, tu nemôže byť istota, s akým výsledkom dedičské konanie skončí, najmä kto sa stane poručiteľovým dedičom, ako bude vyporiadané dedičstvo medzi viacerými poručiteľovými dedičmi. Ak zanechal poručiteľ viacerých dedičov, prejavuje sa tento stav, aký tu vzniká v dobe od smrti poručiteľa až do vyporiadania dedičstva právoplatným uznesením súdu, tiež v ich vzájomných vzťahoch k majetku patriacemu do dedičstva. Vyporiadanie dedičov má síce účinky ku dňu smrti poručiteľa, ale až do vyporiadania právoplatným uznesením súdu nie je isté, ako budú ich práva a povinnosti k dedičstvu upravené. Tento osobitný vzťah dedičov k poručiteľovmu majetku má okrem iného za následok, že až do vyporiadania dedičov právoplatným uznesením súdu sú dedičia považovaní za vlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva, a že z právnych úkonov týkajúcich sa vecí alebo majetkových práv patriacich do dedičstva sú oprávnení a povinní voči iným osobám spoločne a nerozdielne, pričom ich dedičský podiel vyjadruje mieru, akou sa navzájom podieľajú na týchto právach a povinnostiach. V sporoch s inými osobami, týkajúcich sa vecí alebo majetkových práv patriacich do dedičstva sa uvedený vzťah dedičov k poručiteľovmu majetku prejavuje tým, že majú postavenie tzv. nerozlučných spoločníkov (§ 78 CSP) lebo ide o také spoločné práva a povinnosti, že sa rozhodnutie v spore musí vzťahovať na všetkých dedičov.

Účasť všetkých dedičov je nevyhnutná bez ohľadu na to, akí majú postoj k prípadnému vyriešeniu spornosti tohto dedičského práva, teda či sa k spornej otázke stavajú odmietavo alebo vystupujú pasívne. Pretože v dedičskom konaní po poručiteľke neboli sporné podiely na nehnuteľnosti prejednané, ohľadom tejto veci sú všetci dedičia až do vyporiadania dedičstva považovaní za (spolu)vlastníkov v rovnakom pomere a pri nakladaní s nehnuteľnosťou s vecnoprávnymi účinkami resp. sporoch týkajúcich sa takých právnych následkov (určenie vlastníckeho práva, vecné bremená) majú dedičia postavenie nerozlučného núteného spoločenstva vyplývajúce z ustanovenia §78 CSP (porovnaj R42/74, Najvyšší súd SR 2Cdo/48/2008, 5Mcd0/15/07, 1Cdo/183/2009, 3Cdo/222/2010, 6Cdo/157/2012). Konania sa teda musia zúčastniť všetci do úvahy pripadajúci dedičia, inak súd musí súd žalobu pre nedostatok vecnej legitímácie zamietnuť.

Vzhľadom na vyššie uvedené nebolo možné žalobe vyhovieť pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, keď stranami sporu nie sú všetci tí, ktorým svedčí dedičské právo po poručiiteľke, ktorého ochrany sa v konaní domáhajú. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, že dedičského konania po poručiiteľke sa zúčastňuje žalobkyňa len ako jedna z viacerých dedičov. Poručiiteľka E. D., C. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorá zomrela XX.XX.XXXX bola manželkou H. D., nar. XX.XX.XXXX, z ktorého vzťahu pochádzal H. D., nar. XX.XX.XXXX, E. B., nar. XX.XX.XXXX a A. G., nar. XX.XX.XXXX (Štátne notárstvo Michalovce D349/69). Dcérou A. G. bola A. F., ktorá uzavrela spornú kúpnopredajnú zmluvu so žalovaným. Syn poručiiteľky H. D., nar. XX.XX.XXXX, zomrelý XX.XX.XXXX uzavrel manželstvo s H. D., C. D., v roku 1946, dedičmi po ňom boli manželka a sedem detí (OS Michalovce D/2438/95, Dnot/646/95). Otec žalobkyne, H. D., nar. XX.XX.XXXX zomrelý XX.XX.XXXX bol len jedným z týchto viacerých potomkov poručiiteľky, a žalobkyňa je rovnakou len jednou z viacerých do úvahy prichádzajúcich dedičov, lebo deťmi H. D. zomr. XX.XX.XXXX boli okrem žalobkyne tiež L. M., nar. XX.XX.XXXX, N. L., nar. XX.X.XXXX a J. L., nar. XX.X.XXXX (OS Michalovce 21D/942/2017, Dnot/204/2017). Pretože okrem žalobkyne sa žiadny z ďalších do úvahy pripadajúcich dedičov nezúčastnil konania, či už na strane žalobcov alebo žalovaných, so zreteľom na ustálenú judikatúru vyšších súdnych autorít, od ktorej sa nemal dôvod odvolací súd odchýliť ani v uvedenom konaní, bol rozsudok súdu prvej inštancie zmenený a žaloba zamietnutá. Pokiaľ žalobkyňa svoju žalobu opierala o súdnu prax Najvyššieho súdu ČR, tak v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/29/2017 (R 71/2018), ustálená rozhodovacia prax nezahrňuje rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, vydané po 1.1.1993 a nepublikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk vydávané Najvyšším súdom ČSFR, Najvyšším súdom ČR a Najvyšším súdom SR v dobe do 31. decembra 1992, preto na ňou označené rozhodnutie odvolací súd neprihliadal. Vzhľadom na dôvody zamietnutia žaloby, toto súdne rozhodnutie nepredstavuje ujmu na právach dedičov poručiiteľky E. D., ktorí sa vzhľadom na nepremlčateľnosť vlastníckeho práva, môžu opätovne domáhať jeho ochrany v súdnom konaní.

Výrok rozhodnutia o náhrade trov konania vyplýva z § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Pretože odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, rozhodol tiež o náhrade vzniknutých trov aplikujúc zásadu zodpovednosti za procesný výsledok sporu, ako je formulovaná v § 255 ods. 1 CSP. Podľa uvedeného ustanovenia, súd prizná náhradu trov konania stranám sporu podľa pomeru ich úspechu vo veci. Nakoľko žalobkyňa nemala v konaní úspech, bola jej uložená povinnosť k náhrade trov konania procesne úspešnému žalovanému.

Rozhodnutie prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).